Pěšáci - Ryvolové, bratři

Fredovi z Paběrků

Jsme věční pěšáci zeleného stromoví
na šachovnici vrchů vod a cest
jsme emigranti hledající domovy
jsme uprchlíci z udýchaných měst
jsme pistolníci s prostřílenou duší
v biografu naplněných snů
jsme postavičky nakreslené tuší
ze seriálu našich dětských dnů

Jsme věční plavci k zelenému pobřeží
kam nestačil už dojet Kolumbus
kde jsou jen lvi kde čas tak neběží
a odkud je to do ráje jen kus
Když ráno přespíš na soutoku potoků
máš místo grogu v kochmašině led
je těžký věřit na sluneční zátoku
pak možná řekneš letos naposled
Proč má pěšák vzdávat tu hru bez boje
i když nikdy koně nesedlal
ještě v těle tluče srdce kovboje
poutník světem šlape stále dál
Vždyť pro nás přece všechny ohně svítí
škoda jen že vůni léta nezachytí
pozorovat nebe škvírou v zácloně
zač by potom celej život stál
Jsme věční hráči na zelené tóny
co přes den dřímou někde ve strunách
a celou noc se po hmatníku honí
zvoní v banju a duní v kytarách
Když z vysokého ohně zbyl jen ohýnek
když víly nestojí o naši lásku
máš v očích hejno přikrášlených vzpomínek
a na rtech pořád stejnou otázku

Když z vysokého ohně zbyl jen plamínek
když dozní šepot vil a hlasy sýčků
máš v očích hejno přikrášlených vzpomínek
a na rtech pořád stejnou písničku